

این «تئاتر فجر»

کوچه آشتی کنان می شود! ...

■ حدود یک هفته تا شروع جشنواره تئاتر فجر باقی مانده و بیش از ۱۵۰ اثر برای شرکت در این رویداد معرفی شده‌اند، اما یکی از مهمترین سوال‌های تئاتری در این روزها این است که آیا این جشنواره می‌تواند محفلی برای آشتی مخاطب با سالن‌ها و کمک به تئاتر کرونا زده‌ی امسال باشد؟

کوه خود را نامیبد از نتیجه و تاثیر هر اظهار نظری می‌دانند. البته این پاسخ‌ها جماعت قابل توجهی از تئاتری‌ها را قانع نکرده و ویژه وقتی فهرست آثار راه یافته به بخش‌های مختلف جشنواره اعلام شد، این سوال جدی‌تر از قبل مطرح شد که واقعا ضرورت برگزاری جشنواره چیست؟ در این باره سرانجام جمععی از چهاره‌های تئاتری از نسل‌های مختلف رفته تا جدا از گله‌های معیشتی و مالی نظرشان را جویا شویم، ولی بسیاری از آن‌ها تمایلی به گفت‌وگو نداشتند چرا

گروه فرهنگ و هنر - سال ۱۳۹۹ در شرایط عادی فقط می‌توانست بخاطر اینکه آخرین سال یک سده خورشیدی است خاص و متفاوت باشد، ولی روزگارش به شکلی سپری می‌شود که هر جزیی از آن حتی در مقیاسی کوچک مثل یک جشنواره تئاتر، ویژه شده است؛ جشنواره‌ای که هم آفت کرونا به جانش افتاده و هم در آستانه چهل سالگی است و همین دو مورد می‌طلبد که طرحی نو برای آن در انداخته شود. اما آیا واقعا طرحی نو در انداخته شده یا هنوز وقت بختگی نرسیده است؟

بر همه واضح است که جشنواره سی و نهم تئاتر فجر در شرایطی استثنایی برگزار می‌شود؛ یعنی حتی همین که برگزار می‌شود هم استثنایی است چون سال ۹۹ که تازه شروع شده بود، هنوز شاید اندک خیالی در تصور آمان بود که این وپروس ناخونده بساطش را نهباننا به نیمه دوم سال نرسیده، جمع کند و برود ولی هر چه گذشت جای پیش محکم‌تر شد و پشت هم تعطیلی بوده که اتفاق می‌افتاد؛ تعطیلی اجراها، سالن‌ها، رویدادها و حتی تعطیلی زندگی‌ها البته در این بین تک رویدادهایی هم بودند که در کمال تعجب تمام امورشان را جوری پیش می‌بردند که انگار همه چیز عادی است، ولی وقتی پاییز آمد و کرونا نرفت، مجبور شدند شکل عرضه کار را تغییر دهند و چون طرحی نو نداشتند، در نهایت خروجی شان جذاب از کار درنیاماد.

در میان رخدادهای هنری از همه مهم‌تر و پرسش برانگیز تر وضعیت جشنواره‌های فجر بود که باز در بین آن‌ها «تئاتر» تفاوتی فاحش با بقیه دارد و شاید همین، سطح توقع در تصمیم‌گیری‌ها را بالاتر می‌برد. برای دوره سی و نهم جشنواره تئاتر فجر، حسین مسافر آستانه در روز یازدهم تیرماه به عنوان دبیر معرفی شد و او از همان ابتدا بر برگزاری آبرومند جشنواره و احتمال آتلان بودن آن

پیگیری شده است که در شرایط ویژه کرونایی این قانسون به نفع هنرمندان بیکار تئاتر تغییر کند؟ آیا در جلسه‌هایی که بخشی با افتخار از تشکیل آن با مسئولان می‌گویند و خودشان الاان در هیات‌های انتخابی و داوری جشنواره حضور دارند، چنین مسئله‌ای مطرح شده است؟ جدا از مسائل مالی که برای برخی از هنرمندان تئاتر، مشکلات زیاد ایجاد کرده و حتی بعضی رامجبور به تغییر محل زندگی کرده، نکته مهم دیگر ماهیبت آن چیزی است که با عنوان جشنواره فجر برگزار می‌شود. علاوه بر این باورند یک فستیوال توسط شرکت کنندگان هیت پیدا می‌کند و بعد از مرور چهره‌های شاخص سال‌های قبل جشنواره آیا نباید گفت که این جشنواره رو به افول رفته است؟ حتی از اسمی که بگذریم آیا نمی‌شد با خلافت و نوآوری جشنواره را برگزار کرد تا هیت بخش‌های مختلف هم دستخوش تغییر شود؟

در این میان برخی جشنواره‌های خصوصی هم مثال زده می‌شوند که بدون هیچ ادعایی توانستند یک تجربه نو و متفاوت را پشت سر بگذارند، به همین دلیل بعضی تاکید می‌کنند ای کاش جشنواره تئاتر فجر هم چنین ریسکی می‌کرد و در شرایط خاص امسال تجربه سازهای را پیش روی تئاتری‌ها می‌گذاشت، نه اینکه امور به سستی پیش رود که حتی تعداد آثار شرکت‌کننده از تهران در مقایسه با شهرهای دیگر با کاهش مشهودی روپرو شود. البته در این بین همه اهالی تئاتر هم ناامید نیستند و به جز آن‌هایی که در جشنواره شرکت کردند یا دعوت شده‌اند، برخی هم می‌گویند اگر شرایط زودتر به ثبات قابل پیش‌بینی می‌رسید، برای حضور در این رویداد آماده می‌شدند. حسین کیانی یکی از این هنرمندان است که به ایسنا می‌گوید: یکی از آسیب‌های وارده شده به

هنرمندان می‌گذارند، بسا خود فکر می‌کنی این جشنواره با هدف حفظ تئاتر یا نجات هنرمندان نیست، چون فقط صرف برگزار شدن آن اهمیت دارد. مسئله بودجه جشنواره بارها از سوی هنرمندان مختلف مورد تاکید و اشاره قرار گرفته که چرا به جای برگزاری یک رویداد بزرگ که خرچی میلیاردی روی دست دولت می‌گذارد همان پول را میان هنرمندان بیکار و فاقد هر نوع بیمه بیکاری و حقوق و مزایای

استخدامی و دولتی قرار نمی‌دهند؟ در برابر این پرسش، پاسخ اصلی این بوده که بر اساس قوانین و آیین نامه‌ها امکان اینکه بودجهی چنین رویدادهایی در جای دیگر مصرف شود وجود ندارد و باید آن «اتفاق» رخ دهد تا اعتبارش هم تامین شود. در غیر این صورت اصلا خبری از پول نیست و به باور همین تئاتری‌ها جای سوال است که آیا برای یک بار هم که شده این موضوع اصلا مطرح و

چه در زمینه اجرا و برگزاری جشنواره به طور جدی و تخصصی دنبال کرده کانون پرورش فکری است. وی ادامه داد: درصدا این هستیم تا با اینرسی نباشد، راه‌اندازی می‌شود. راه‌اندازی فروشنده محصولات فرهنگی کانون پرورش فکری و معرفی لیست کمیته فروش و انتشارات کانون به متقاضیان از دیگر مصوبات نخستین کارگروه تخصصی تولید کانون پرورش فکری هرمرگان بود.

مدیرکل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هرمرگان: کتاب عروسک دهنولوک (عروسک بومی هرمرگان) در دست چاپ است

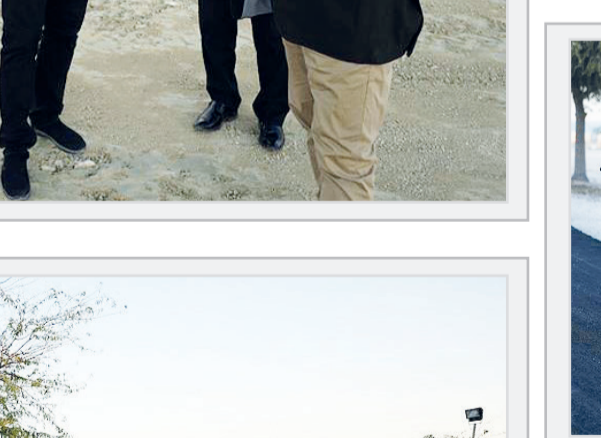
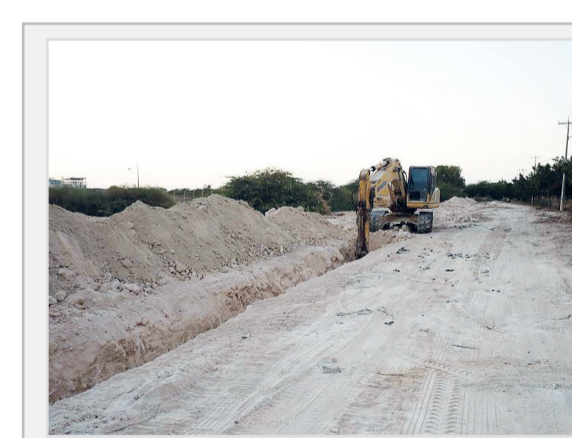
پارچه و وسایل ساده‌ای عروسک‌های را می‌ساختند. ایسن عروسک‌های دست‌ساز (دهنولوک‌ها) صورتک‌های خاصی نداشتند، بلکه با تکه‌هایی از پارچه مادر یک پیراهن عروسک دوخته می‌شد و اگر پارچه مشکمی هم داشت به عنوان جلیلی (روسری) عروسک

هرمرگان هم چنین از تلاش‌های این اداره کل برای ثبت و صدور مجوز تولید انبوه این عروسک بومی محلی استان توسط شورای نظارت بر اسباب بازی خیرداد. وی با بیان اینکه عروسک‌ها و اسباب‌بازی‌های سنتی گنجینه فرهنگی و هنر مردمان پیشین است، ابراز امیدواری کرد با چاپ کتاب این عروسک بومی و تولید انبوه این عروسک نیز بتوانیم دختولوک این میراث مادران جنوب

بازدید مدیرعامل شرکت عمران، آب و خدمات کیش از پروژه های شهری کیش

عکس: جعفر همافر

اقتصاد کیش | پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش | گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش | روزنامه